

FARNÍ LIST KAPLICKA č.1/13

**Měsíčník těchto farností
římskokatolické církve:**

Kaplice

Malonty

Omlenice

Blansko

**Dolní
Dvořiště**

**Rychnov
nad Malší**

**Rožmitál
na Šumavě**

**Pohorská
Ves**

Cetviny

**Pohoří
na Šumavě**

*P. Josef Jílek, mučedník
rodák z Výchně u Kaplice
naš vzor a patron*

LEDEN 2013

Bratři a sestry!

Tři králové, kteří na počátku nového roku klepali u našich dveří a vybírali finanční prostředky pro Charitu, nám také přáli šťastný nový rok a označili naše dveře nápisem K+M+B+2013 což je zkratka latinské věty, která v překladu znamená Kristus ať žehná tomuto příbytku. Bez Božího požehnání – marné lidské namáhání, zní jedno české přísloví. Ano o Boží požehnání je třeba prosit v zvláště v těch třech oblastech, na něž poukazují dary dávných mudrců, kteří přispěchali do Betléma. Zlato je symbolem královské vlády, prosme tedy aby Bůh požehnal našemu úsilí zvládnout svůj život se všemi jeho požadavky a kralovat v srdcích mnohých lidí. Nezapomeňme, že Kristova vláda je službou!

Kadidlo připomíná poslání kněze modlit se. Udělejme vše proto aby naše modlitby byly požehnané – tedy přinášely užitek - nebyly formální.

Třetím darem byla myrha, která připomíná utrpení, které je třeba vytrpět. Prosme o sílu k němu, ale také o dar zdraví.

To vše Vám do nového roku přeje:

P. Pavel

Náměty ke křesťanskému životu

PASTORAČNÍ SLOVO P. PAVLA

Přátelé,

Vánoce byly pro nás časem, kdy jsme si mohli znovu uvědomit Boží lásku k nám, která neváhala vstoupit do našeho světa, snížit se na naši úroveň a vzít na sebe vše co prožíváme. Bůh se stal jedním z nás, abychom se my mohli stát tím, kým je on. To je jako podaná ruka od něho, kterou my můžeme uchopit, anebo ne. Tuto podanou ruku my přijímáme vírou. Víra je tématem roku, který právě prožíváme.

Vírou přijímáme i další poselství Vánoc: velké se zjevuje v malém. To je jistě věta k zamyšlení! Absolutno – Bůh se zjevuje v nepatrném dítěti, Všemohoucí v bídě! Ano i v bídě a ve všem nepatrném je třeba hledat Boha. Je ovšem třeba mít k tomu před sebou hvězdu - světlo – které prosvítí temnotu událostí i lidí, které potkáváme. Je třeba kráčet ve světle víry, naděje a lásky. Tak jak to říká Izaiáš v 60. kapitole: *Vstaň rozsviť se, pozdvihni hlavu – neboť ti vzešlo světlo. ... Spatříš to a zazáříš, radostí se zachvěje a rozřítí tvé srdce, neboť tě zaleje bohatství moře, poklady národů přijdou k tobě ... Z nejmenšího jich bude tisíc, z nejnepatrnějšího mocný národ. Já jsem Hospodin, vykonám to spěšně, v pravý čas.* Pozdvihněme tedy hlavu k duchovním výšinám a uvěřme Božím příslibům!

zamyslím se nad tím, co mi říká myšlenka „Bůh se zjevuje v nepatrném a v bídě“

Téma roku víry se dobře kloubí s tématem cyrilometodějského roku. Na životě svatých Cyrila a Metoděje si můžeme uvědomit, co udělali oni nejprve pro svou víru a pak pro víru těch, ke kterým byli posláni. Dobře to můžeme sledovat v článkách na pokračování o jejich životě a poslání, uveřejňovaných v našem časopis.

budu se zamýšlet nad životem sv. Cyrila a Metoděje

Nyní se trochu vrátíme k tématům vánočních promluv, které by neměly zapadnout. V Rožmitále a Malontech jsem použil o „půlnoční“ příběh o princí, který se dostal kvůli své povýšenecké povaze a sklonu k násilí do cizí země, kde se v bídě a bolesti naučil pokornému životu. Není to i náš případ, neučí nás strádání v tomto světě pokoře? Nepřichází pak Bůh mezi nás přesvědčit se o naší proměně a pak následně nám nabídnout návrat do Božího světa?

budu se snažit přijmout těžkosti života s pokorou

V Dolním Dvořišti a Blansku jsem hovořil o nejkrásnějším dárku, který o Vánocích dostáváme. Jsou to naši milující bližní, jsme to my – jeden druhému. Proto je třeba si vážít vzájemně jeden druhého a děkovat za to, že ho máme. Náš bližní – to je ten největší dar.

budu se snažit přijímat druhé jako dar, vážít si jich a projevit jim lásku

Na Boží hod vánoční jsem použil příběh z pera Eduarda Martina o ženě, která pro svou vyčerpanost v životě a kvůli přílišné zaneprázdněnosti svého muže zvažovala odchod do jiného vztahu. A i když jí k tomu radila kamarádka, přesto se ještě poradila s moudrou

sousedkou. Ta ji řekla důležitou větu: Andělé milují ty, kdo nezrazují. Andělé milují vytrvalé a trpělivé. Pomáhají statečným. Tato slova změnila její postoj. Vrátila se opět domů a pak začalo svítání – vánoční svítání.

Kéž je to podobné i v našem životě! P. Šimák

**Vezmu si k srdci tato slovo a budu se snažit nezrazovat a zůstat věrným –
nejbližším, lidem kolem mě, svému povolání ...**

Desatero pro rok 2013

DAVID NEČIL, EVANGELICKÝ FARÁŘ (převzato z Deníku)

Vážení čtenáři. Podle staré evangelické tradice se čte na začátku roku Desatero. Pokusil jsem se ho pro vás napsat jako inspiraci pro rok 2013 od posledního k prvnímu:

10 Nebudeš dychtit: Každý den večer si vzpomeň aspoň na jednu svou věc, která je pro tebe důležitá nebo tě těší. A poděkuj za ni. To je nejlepší lék proti závisti.

9 Nebudeš krivě svědčit: Než pošleš dál nějakou „zaručenou“ zprávu, polož si dvě otázky: 1. Neublíží to někomu? 2. Chtěl bych, aby o mně kolovaly takové zvěsti?

8 Nepokradeš: Při každé výplatě si dej stranou pár peněz. A pak si s nimi vzpomeň na někoho, kdo je potřebuje víc než ty. I tebe potěší někoho obdarovat.

7 Nezcizoložíš: Udělej si každý týden aspoň jeden den čas na rodinu. Prostě jen buďte spolu. A své ženě nebo svému muži nezapomeň dát pusy. Takovou, jako když jste spolu ještě chodili.

6 Nezabiješ: Odpusť někomu. Třeba jen proto, aby se ulevilo tobě. Anebo protože to oběma udělá radost. Anebo proto, že i ty jsi někdy zažil odpuštění.

5 Cti svého otce i matku. Pokud máš ještě rodiče, nezapomeň jim říct: Mám tě rád. Vážím si tě, i když mám na některé věci jiné názory. A to samé řekni i svým dětem.

4 Pamatuj na den odpočinku: Jdi v neděli do kostela. Tak jako tvoje tělo potřebuje pravidelné jídlo, i tvoje duše potřebuje nasytit. Jinak budeš chodit jako tělo bez duše.

3 Nebudeš zneužívat Boží jméno: Říkej „Ježíši Kriste“ a „Pane Bože“ jenom ráno a večer - v modlitbě. Naučíš se tak děkovat, čekat pomoc a myslet na druhé.

2 Neuděláš si obraz Boha: Udělej si alespoň jednou v roce čas a přemýšlej, čemu vlastně věříš. A zkus se podívat do Bible, jak to vidí tam.

1 Nebudeš mít jiného Boha mimo mne: Nenech se vykolejit nikým a ničím, co si na tebe dělá nárok, a přitom tě chce připravit o svobodu.

*Radost, naděje a pokoj do roku 2013 vám přeje David Nečil, evangelický farář
v Českých Budějovicích*

Vánoční svítání

Den před Štědrým dnem se zdravotní stav mého 85letého tatínka zhoršil. Vypadalo to, že to doma nevládneme, že ho budeme muset odvézt do nemocnice. Všichni jsme se za něj modlili, aby se jeho zdravotní stav zlepšil. Vždyť začínají Vánoce... Na Štědrý den jsem stávala s bolestí, starostí, jak tatínkovi dnes bude, zda bude s námi u stromečku. Díky Bohu se jeho zdravotní stav mírně zlepšil, a tak usedl s námi ke štědrovečernímu stolu.

„Pomodlíme se,“ řekla jsem. „Ano, pomodlíme se,“ přitakal tatínek a jako první se začal modlit modlitbu Páně: „Otče náš,..“ S radostí, že Pán nám dopřál toto společné setkání, jsme se k němu přidali a já pochopila, že ta pravá radost je proměněná bolest.

Na Boží hod vánoční jsem se chvilku procházela po zahradě. Najednou jsem uviděla na skalce fialky. Neuvěřitelné! 25.prosince jsem si natrhala kytičku vonících fialek. O Velikonocích jsem natrhala malou kytičku fialek v hájku u bavorovského chrámu a zanesla ji Pánu do chrámu. Odměnou jsem dostala mnohonásobně více. Celé jaro, léto i na podzim jsem natrhala tolik kytiček fialek, jako nikdy předtím. Fialky přinesly radost nejen mně, ale i všem, kterým jsem kytičku darovala. Díky Tobě, Pane,

O svátku sv.Štěpána jsme jeli k rodičům. Cestou jsem myslela na tatínka, jak mu dnes je. Najednou jsem z okna auta zahlédla duhu. Krásnou, celý půlkruh duhy se rozepínal od sv. Maří až k Vimperku. Vzpomněla jsem si na krásné verše z knihy Sirachovcovy:

*Pohlédni na duhu a dobrořeč tomu, kdo ji vytvořil,
je neobyčejně krásná ve svém lesku.*

*Obeplíná nebe v nádherném oblouku,
ruce Nejvyššího ji napjaly. Sir 43, 11-12*

*Položil jsem na oblak svou duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí.
Ukáže-li se na oblaku duha, pohlédnu na ni a rozpomenu se na věčnou smlouvu
mezi Bohem a veškerým živým tvorstvem, které je na zemi. Gn 9,13 a 16*

Touto smlouvou z knihy Genesis jakoby mi Pán říkal: „Neboj se, jsem s tebou. Vaše životy mám pevně ve svých rukou, mám vás rád.“

Moc mně to potěšilo a povzbudilo, přineslo naději. K mému radostnému překvapení náš tatínek hezky přivítal a vypadal lépe. Přijela také sestra s rodinou, s 5 měsíční vnučkou Julinkou. Je až neuvěřitelné, kolik radosti může dát malé dítě. Při společném setkání všechny nemoci, bolesti aspoň na chvíli ustoupily, a do našich srdcí zavítala krásná, vánoční radost.

Středem Vánoc je zvěst o Vtělení – Boží slovo, Jednorozený Syn Boží, se stal z lásky k nám člověkem.

Při pohledu na Jesličky si uvědomuji, že přichází na svět jako malé, bezbranné dítě.

Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost...čteme v knize proroka Izajáše

Pán přináší radost a posilu do našeho života, světlo do našich temnot, bolestí a nemocí.

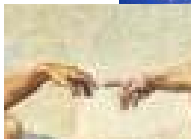
*Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. (J 1, 1) I řekl Bůh:
„Buď světlo!“ A bylo světlo. (Gn 1, 3) To světlo ve tmě svítí a temnota ho nepohltila. (J 1,5)*

Požehnaný nový rok prosvětlený Božím světlem přeje Milena Voldřichová, Prachatice

Vesmír v nás

Den ze dne častěji
čtem její znamení
ve stromu života
Je někde nablízku
Oba to cítíme
Jsme už jen z čekání
Jeden v druhém
Nasloucháme

Vzal jsi mě za ruku
nebe se zachvělo
Bez křídel vzlétáme
blankytnou plání
Ikaros zmrtvýchvstal
dnes v naší touze...

Už se k nám vzpíná zem
hřbety svých pohoří -
v kamenných hřívách sen
dunících stád
ohnivých hřebců
co z lůna žhavého
kdys dávno cestu
na svět si otevřely

Už se k nám vzpíná zem
gejíry keřů
vyvřelými stromy
pod tlakem slunce
záplavou luk
celou svou proměnnou bytostí -
výtěžným živlem
zeleně

Už se k nám vzpíná zem
zářivým chorálem
početných vod
nádhernou mnohostí
plodivých sil
planety

Jak by nás najednou
oslovil čas -
s pravěkou ozvěnou
a přeci v nás:
navršený vesmír
do konečků prstů
A to je láska

Najednou na dosah
Dar darů života
sám v sobě z vděčnosti

Vzal jsi mě za ruku
Zkusíme spolu
odrolit hvězdný prach
z věčnosti ...

Markéta Procházková, ze sbírky Podej mi ruku

1150 let příchodu sv. Cyrila a Metoděje

(pokračování-převzato z časopisu Sv.Jan Prachatický, se souhlasem autora)

V hlavním městě se mezitím seběhlo několik událostí, které tento plán zdánlivě zhatily (ve skutečnosti ho jen oddálily a dopřály mu čas dozrát).

1. Patriarcha Ignatios se ve své přímocarosti a nekompromisnosti dostal do otevřeného konfliktu s faktickým vládcem říše Bardasem, když ho prohlásil za veřejného hříšníka a odmítl mu podat svaté přijímání. Byl obviněn ze spiknutí proti císaři, poslán do vyhnanství a na jeho místo byl dosazen Fotios.

2. Na obzoru byzantských dějin se vynořil nový velmi nebezpečný nepřítel – Rusové (Varjagové). V roce 860 přitáhli před Konstantinopol právě v době, kdy císař se svými hlavními vojenskými silami táhl proti Arabům, a oblehli ji na souši i na moři. Útok se s vypětím všech sil podařilo odrazit. Mohl se ale kdykoli opakovat.

Na severovýchodním pobřeží Černého moře, ve stepích mezi Donem a Volhou, žil velký národ s byzantskou říší spřátelený: Chazaři. I jim hrozilo ze strany Rusů vážné nebezpečí. Dějinné okolnosti způsobily, že potřebovali Byzanc a Byzanc potřebovala je. Žádost o pomoc odůvodnili nábožensky. Byli sice původně křesťany, ale pak na ně s velkým úspěchem zapůsobili muslimští a zejména židovští učitelé. Chán se rozhodl prosit o vyslání „nějakého učeného muže“. A sliboval: „Zvítězí-li v hádce nad židy a Saracény, přijmeme vaši víru!“ Samozřejmě doufal, že tím obnoví i vojenské spojenectví. Fotios nemusel dlouho hledat. Hned si vzpomněl na svého bývalého žáka a kolegu Konstantina Filosofova. To je muž, který to dokáže! Povolal ho ke dvoru a smířil s novými vládci země. Doufal, že mise potrvá několik let. Nechtěl mít ve své blízkosti člověka tak poctivého a čestného, který, ač přítel, hluboce nesouhlasil s jeho praktikami. Teď mohl „zabít dvě mouchy jednou ranou“. Poslat ho hodně daleko a zároveň tím prospět své vlasti. Do poselstva byl s mnoha jinými hodnostáři vybrán i Metoděj. Byl zkušeným politikem z terénu, dlouholetým vojenským velitelem (archontem). Předpokládalo se, že při jednání se budou otázky čistě politické prolínat s vojenskými a strategickými. Tam bude užitečná i jeho erudice právníka.

Bylo to poprvé, co soluňští bratři odcházeli na nějakou misi společně. Vydali se na cestu na podzim roku 860. Po několika týdnech dorazili do Chersonu na Krymu a přezimovali tam. Konstantin I využil těch několika měsíců ke studiu hebrejských a samaritánských spisů, které se mu tam dostaly do ruky. Přeložil dokonce hebrejskou učebnici gramatiky do řečtiny. Čekaly ho polemiky se židy a předpokládal, že se mu to bude velmi hodit.

V Chersonu strávili bratři několik zimních měsíců. Konstantin věděl, že zde někde zemřel okolo roku 101 sv. Klement, třetí nástupce sv. Petra na papežském stolci. Za císaře Trajána byl vyhoštěn z Říma a odsouzen k nuceným pracím v nedalekých mramorových lomech. A protože i zde mezi trestanci pokračoval v apoštolské práci a v hlásání evangelia, vydali ho na smrt. Zavěsili mu na krk kotvu a hodili ho do moře. Jeho hrob časem upadl do zapomnění. Konstantin se vypytał znalců místních poměrů, ale nic určitého se nedověděl. Prosil proto v modlitbě o Boží pomoc a osvětlení. Prostudoval důkladně řeckou tradici o Klementově martyrii, pátral v knihovnách a archivech a pročítal zdejší kroniky. Ve starých spisech vystopoval polohu dávného chrámu a našel i popis rakve s Klementovými ostatky. Jako zkušený badatel všechn sebraný materiál systematicky utřídil a jednoho dne mohl pln pokory a vděčnosti pokleknout, aby Bohu poděkoval. Už věděl, kde má hledat: na samém jihu poloostrova, na ostrůvku, který byl za odlivu spojen s pevninou úzkou šíjí. Pozval biskupa-metropolitu, kněze i všechny obyvatele města a 30. ledna 861 časně ráno se za zpěvu modliteb vydali na místo. „Nezapuzuj, Klimente, s hanbou nás, kteří s důvěrou poklekáme k tvému hrobu, ale přijmi, světče, srdce služebníků přistupujících k posvátné schránce tvých ostatků a prosících, aby se tvému stádcí poštěstilo okusit blaženého a štědrého tvého oleje, ježto Bůh dává na tvé přímlyvy, slavný, uzdravení a odpuštění hříchů věřícím a velikou milost ...“ Lidé nevěděli, že slova složil Konstantin. Z veliké pokory to tajil – stejně jako autorství tří zpráv o této slavné události. V jedné z nich barvitě líčí všechno, co odkrytí posvátné rakve provázelo: „My pak jsme byli smutni, poněvadž uplynulo mnoho hodin a nic se neobjevilo. Měli jsme zajisté oči i rozum upřené hned k Bohu, hned k svaté té rakvi. Když jsme zpívali šestou píseň, kde na jednom místě stálo: Chrání zajisté kosti spravedlivých, jak zpívá David v žalmech, zaskvěla se nám svatá přeslavná hlava věhlasného Klimenta, kterou když spatřil první ten, kdo zde o tom vypravuje, ihned blaženým hlasem zvolal: Radujte se, otcové a bratři, v Pánu, opakují, radujte se, neboť hle, hlava světčova jako jasné slunce z hlubin podsvětí se zaskvěla ...“ A rozechvěle pokračuje: „... tu pojednou nám z hlubin zasvitly jasné hvězdy, i ostatních údů zachované částky, samé totiž svaté ruce s blaženými stehny a všechny celistvé údy, a jako na mystické obloze duševního nebe všechny se shromáždily a zdobily tváře věřících, kteří k nim důstojně přistupovali. Hned potom byla nalezena i kotva, neuvěřitelně zachovaná, jen na několika místech nepatrně udrolená. Nikdo nemohl pochybovat, že nalezené tělo patří svatému Klimentovi...“ Od toho dne úcta k svatému Klementovi provázela každou další činnost svatých bratří a je pro cyrilometodějské dílo zejména u nás příznačná. Ostatky světce se staly paládiem (záštitou) jejich misijní činnosti. Otevíraly jim dveře všude, kam je jejich poslání zavedlo.

P. Pavel Liška (pokračování příště)

VOJTĚCH KODET K ROKU VÍRY:

V apoštolském listě Porta fidei k vyhlášení Roku víry papež Benedikt XVI. zdůraznil nutnost znovu objevit cestu víry, tak jak o tom mluvil už od začátku svého pontifikátu. Hned v druhém článku píše: „Často se stává, že křesťané mají větší starost o sociální, kulturní a politické

důsledky své činnosti a o víře uvažují jako o samozřejmém předpokladu života společnosti. Ve skutečnosti však už tento předpoklad nejenže není samozřejmý, ale často je i veřejně popírán. V minulosti bylo patrné jednotící tkanivo kultury, obecně přijímané jako odkaz k obsahu víry a jí inspirovaných činností. Dnes se však zdá, že ve značné části společnosti už tomu tak není. Důvodem je hluboká krize víry, která postihla množství lidí. Nelze se smířit s tím, že by sůl ztratila svou chuť a světlo zůstalo skryto.“

Podle Svatého otce je Rok víry „pozvánkou ke skutečnému a novému obrácení se k Pánu, jedinému Spasiteli našeho světa“ (čl. 6). Nejde tedy jen o hlubší seznámení se s poklady naší víry, ale především o oživení naší osobní víry ve smyslu konkrétní důvěry a ochoty ke svědectví. Možná víc než kdy jindy je potřeba právě v této době znovu objevit radost z víry a jejího předávání. „Misijní nasazení věřících, jež nikdy nemůže zeslábnout, čerpá moc a sílu z každodenního objevování Boží lásky“, píše Benedikt XVI. Jde tedy o každodenní rozhodnutí „svěřovat se stále dokonaleji do náruče lásky, která se zdá být vždy větší, neboť má svůj původ v Bohu“ (čl. 7).

Konkrétně je tento rok příležitostí, abychom se věnovali na jedné straně sami sobě – udělali něco pro oživení naší víry –, a na straně druhé se otevřeli Duchu svatému, který nám dá sílu ke svědectví i touhu šířit poznání Ježíše uprostřed světa, ve kterém žijeme. K oživení našeho křesťanského života včetně misijního zápalu je možné prožít nějakou duchovní obnovu, seminář obnovy víry, farní misie nebo farní exercicie všedního dne, založit ve farnosti společenství nebo obnovit to, co se rozpadlo. V každém případě ani při organizování něčeho navenek nesmíme zapomenout, že každá skutečná obnova začíná uvnitř, v srdci každého z nás. Druhým velkým tématem Roku víry je připomenutí II. vatikánského koncilu, jeho odkazu a poselství. Benedikt XVI. upozorňuje (čl. 5), jaká je to vynikající příležitost k tomu, abychom hlouběji pochopili, že texty koncilních otců, slovy blahoslaveného Jana Pavla II., „neztrácejí svou hodnotu ani výkonnost. Je nezbytné, aby se vhodným způsobem pročítaly, abychom se s nimi seznamovali a přijímali je jako kvalifikované

normativní texty učitelského úřadu v rámci tradice církve... Cítím víc než kdy v minulosti povinnost poukázat na koncil jako na velkou milost, kterou církev ve 20. století obdržela; je pro nás bezpečným kompasem, který nám umožňuje, abychom se dobře orientovali ve století, které se před námi otevírá.“

Mnozí z našich věřících už koncil nepamatují a ani nevědí, čím koncil ovlivnil život církve. Málokdo zvládne přečíst obsáhlé dokumenty koncilu a dobře se v nich zorientovat. Začínající Rok víry je příležitostí vrátit se k výkladům a učení těchto dokumentů v přednáškách, seminářích, ve společenství, a tak hlouběji pochopit význam koncilu, tohoto velikého daru současné církvi. Je dobré si připomenout, že se v průběhu koncilu odehrály události, které se nikdy během předešlých 20 ekumenických koncílů nestaly, a že dokumenty vzešlé z koncilu představují názorovou shodu největšího počtu biskupů, kteří kdy byli v historii shromážděni na jednom místě.

V církvi existuje určité napětí ohledně chápání posledního koncilu a mnozí dnes prožíváme určité znepokojení nad tím, že ona symbolická okna do církve, která II. vatikánský koncil otevřel dokořán, se znovu přivírají. Bolestné je, kolik přibýlo za poslední léta kritiků koncilu, často z řad těch, kteří ani pořádně koncil neznají. Mnoho myšlenek vzešlých z koncilu se kritizuje a opouští bez jejich hlubší znalosti a významu. Dnes, padesát let od zahájení koncilu, můžeme také snadněji vidět určité chybné tendence, které v letech těsně po koncilu nebylo možné ani spatřit ani posoudit. Mnohde se otevřel prostor pro spíš sekulární než křesťanský humanismus, který narušil křesťanskou praxi a mnohé aspekty víry.

To však neznamená, že by koncil nebyl dílem Ducha svatého a neměl nám už co říct. Už během koncilních jednání docházelo k mnohým názorovým sporům, ale cenné bylo, že otcové koncilu s vírou naslouchali tomu, co Duch svatý chtěl sdělit církvi. Církev sama se začala vnímat spíše jako živý organismus, modlící se společenství věřících na cestě víry, a ne jako organizace. K tomu je třeba se opět vrátit a ve světle Ducha svatého toto znovu objevit. K tématu koncilu a jeho významu pro nás se na těchto stránkách ještě vrátíme. S důvěrou prosme Matku Boží, které bylo celé dílo koncilní obnovy svěřeno, aby nás vedla i v Roce víry, aby se stal skutečnou obnovou našeho osobního vztahu s Bohem i obnovou našeho života v církevním společenství.

Stalo se

Adventní doba byla dobou přípravy na Vánoce. A protože Vánoce – to je čas dávání dárků- Bůh obdaroval nás a také my se obdarováváme navzájem – tak i příprava souvisí s dárkami. V neděli 2.12. jsme si v Kaplici připomněli biskupa z Myry – města v dnešním Turecku, který žil ve 4. století – sv. Mikuláše. Ten proslul svou štedrostí a na jeho památku dáváme dárky

především dětem. Ovšem ony také obvykle darují něco i nám. Mezi krásné dárky od dětí patří jejich obrázky, jimiž si krášlíme naše kostely. O první adventní neděli děti přinesly opět rozsvícené lampionky vlastní výroby, a tak připomněly, že i ony jsou podobnými světélky a máme jimi být i my všichni. To děti vyjádřily i svými říkankami.

Světélko do duše přináší ovšem nejen dětský obrázek a říkanka, ale i zpěv. Mládež a děti vedené Kristýnou Perausovou, nám zazpívaly hezké písničky. A pak samozřejmě nechyběla ani nadílka, kterou připravily naše sestry Marie Peroutová a Marie Mazancová. Díky!

Mikuláš dorazil také do Malont, kde byla nadílka 9.12. Děti v kostele sice moc nebylo, ale i tak jsme všichni zažili pěkné okamžiky. Obdarování byly také ministranti a ministrantky a také varhaník Karel.

V sobotu 22.12. se konalo v Malontech předávání betlémského světla. Opět se sešlo na návsi hodně lidí a opět děti zazpívaly několik koled.

Tentokrát k lidem promluvil pan místostarosta Vrzal a popřál krásné vánoční svátky. Potom jsem promluvil i já a přečetl jsem

vánoční příběh o stéblu rákosu, které u Betléma zachytilo andělskou melodii. Když z něho pak pastýř udělal píšťalu, tato melodie opět zazněla a dotkla se srdcí rozněvaných lidí, kteří se potom usmířili. A stejně píšťala svým zvukem usmířovala lidi i o staletí později. I my máme šanci o Vánocích zachytit do svého srdce andělskou melodii a předávat ji dále i po celý rok.

Vánoční setkávání

Tyto dva snímky zachycují ještě adventní čas. První připomíná společnou snídani, kterou jsme konali po čtvrtěční ranní rorátní mši svaté v Kaplici. Druhý snímek je z konce adventu, kdy již zazněla v kaplickém kostele jako koncert Česká mše vánoční od Jana Jakuba Ryby v provedení Velešinského chrámového sboru a orchestru. V úvodním slově jsem připomenul, že tato hudba i slovo jsou plné dynamismu: „Hej mistře, vstaň mistře...“ nezobrazují tedy poklidnou idylku, ale ruch který je ovšem veden láskou k narozenému dítěti. Ani naše adventní příprava na Vánoce se neobejde bez ruchu, kež je však vedena láskou – a pokoj jistě přijde.

V pátek 21.12. se konalo předávání betlémského světla v Kaplici. Stejně jako v Malontech druhý den, jsem vyprávěl příběh o pastýřově příšálce, která svou hudbou přinášela pokoj.

V Kaplici se hrály děti navštěvující hodiny náboženství betlémskou scénku pod vedením katechety Štěpánky. Hudební doprovod obstarala Kristýna se svým sborečkem.

Také v Malontech sehrály děti betlémskou scénku, kterou s nimi nacvičila katechetka Růženka. Živé jesličky, které jsme mohli vidět, jsou opravdovou betlémskou scénou, neboť skrze děti do našich kostelů přichází i dítě Ježíš, jemuž se tak můžeme poklonit tím, že dětem nasloucháme a radujeme se z jejich blízkosti. Harmonická atmosféra umocněná zpěvem koled se může dotknout každého otevřeného srdce a přispět k tomu, aby se stalo malým betlémem v nás, v němž by se znovu zrodil Ježíš.

Pozorování betlémské scénérie upozorňuje i na harmonii světa lidského a andělského, na soulad se zvířátky i s hvězdným světem. Na společenství chudých i bohatých. Tuto jednotu a harmonii způsobuje Ježíš a to nejenom ve fantazii tvůrců betlémmů, ale i v realitě. Zkusme to! Na závěr našeho setkání u betléma následovalo ještě občerstvení a povídání si o Vánocích.

Vánoční besídky se konaly také v dalších našich farnostech První tři fotografie jsou z Dolního Dvořiště a další tři z Rychnova nad Malší. Zde jsem vyprávěl vánoční příběh o malém Benjamínovi, který byl velmi smutný z toho, že nemůže s ostatními pastýři přivítat právě narozeného Spasitele, protože měl jednu nohu kratší a nestačil by ostatním. Nakonec se ale přece vydal – i když sám se psem Goliášem. I přes kulhání se k Ježíškovi dostal. Ale co mu dá? Vždyť žádný dárek nemá. Už ví – dá mu to jediné co má – svou hůl. Nebeské dítě ji od něj vezme. Ale co to? Benjamín už lehce došlápne na kratší nohu – je uzdraven. Ježíšova blízkost uzdravuje také nás - a zvláště, když mu darujeme vše co máme.

I po tomto setkání u betléma následuje občerstvení. Děkujeme za přinesené cukroví i za teplý čaj!

Také na rychnovský betlém se přišlo podívat několik dětí. Vyfotili se u jesliček stejně jako u stolu s dobrotami.

V Omleničce jsme se mohli těšit nejen z hezkého betléma a výzdoby, ale také z pěkně vymalovaného kostela a z nového osvětlení. Betlémská hvězda jakoby osvětlila celý chrám. Zatím je vymalována pouze polovina kostela, v letošním roce by se mělo pokračovat i v druhé polovině.

Výmalba kostela i nová elektroinstalace byla podpořena finančně Obecním úřadem Omlenice částkou 100 tis. Kč. Moc děkujeme!

Na okna a novou elektroinstalaci přispěli také německy mluvící rodáci a to částkou přes 60 tis Kč. I jim moc děkujeme.

Čistota a krása našich chrámů je také výzvou k větší péči o chrám našeho nitra. Nechme v něm působit Boží slovo, ať už skrze rozjímání či skrze jeho obdivování a zakusíme podobnou obnovu ve své duši.

Poslední snímek je ze silvestrovského přípitku na zdar v novém roce, který se konal v kaplickém kostele po děkovné bohoslužbě za uplynulý rok, která končila prosbou o Boží požehnání v roce novém. Mohli jsme si v tichu projít starý i nový rok.

Snímky z Vánoc na faře zatím nemáme. Snad se některý objeví v příštím čísle.

Svědectví birmovaného

Jak začít? Možná tak, že i když každý začátek má konec, může mít a má každý konec svůj začátek.

I já jsem byl zprva byl přesvědčen o svém konci toho, že možná tam nahore někde NĚKDO opravdu je, ale ... jak se mám přesvědčit.

To byla má otázka zhruba před dvěma roky. Pak se něco změnilo, byl to můj nový začátek.

Bůh se mě dotkl. Dotkl se mě v období, kdy jsem neuměl být sám proti věcem, které mi stály v cestě...

Možná nejsem ten nejsprávnější křesťan a sám si to uvědomuji. Víceméně, jak říká jedna nejmenované píseň:

„Ten text má jenom deset vět, kdo chce, ten může přemýšlet, však ne každého jeho obsah chytí“

Mě chytil a o tom to je. Myslím si, že modlitba je nutnou prací pro každého. A kdo tuto práci nevykoná, vykoná to za něj druhý, byť je to škoda. V zmíněné písni se zpívá, že:

„Člověk nemusí stát v kostele a vzývat strážný anděle, i když já tam občas radši zajdu.“

Vlastně celá tato píseň je takový můj ideál. Zvláště když ho zpívá můj velký vzor, který zná tak velké osobnosti, jako je Dominik Duka, či Zbyněk Czendlik.

Jak jsem napsal, že každý začátek má svůj konec, tak má konec i tento list

Vojtěch Smolík 14 let

Svědectví ze setkání mládeže

Před několika měsíci jsem se zúčastnila celostátního setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou. Jela jsem tam hlavně kvůli pestrému duchovnímu programu a kvůli setkání s věřícími vrstevníky.

Chci se s Vámi podělit o pár zážitků a postřehů. Na setkání do Žďáru nad S. přijelo cca 8 tisíc mladých lidí, včetně biskupů, kněží a řeholníků. Setkání bylo zahájeno v úterý 14.8.2012 modlitbou nešpor, které vedl mons. František Lobkowicz. Příští den začal mší svatou, sloužil jí náš českobudějovický biskup mons. Jiří Paďour. Odpoledne začaly přednášky, já jsem si vybrala tu z názvem: „Dlouhá sukně bledá líčka, tak se pozná katolička...“ s kadeřníkem a jáhnem Janem Šilarem.

Přednáška to byla velmi zajímavá, dozvěděla jsem se, že i věřící člověk se může oblékat moderně. Den zakončila krásná večerní modlitba růžence se stínohrou.

Ve čtvrtek ráno začalo setkání po diecézích, mohla jsem se setkat s mnoha mladými. Setkání zahájil opět otec Jiří Pad'our, jak jinak než katechezí, dále byl den naplněn zájmovým tvořením v dílnách,

poslechem koncertů a také nakupováním ve stáncích. Večer jsme poslouchali krásné svědectví rodičů bl.Chyry Luce Badano, atmosféra ztišení byla nádherná.

V pátek ráno jsem se vypravila na Zelenou Horu na modlitbu Společenství čistých srdcí. Další program byly přednášky, já jsem si šla poslechnout přednášku Jendy Balíka, který hovořil o tom, co mladé křesťany v této době pálí. Odpoledne byla bohoslužba smíření a večerní mši celebroidal pan kardinál Dominik Duka.

V sobotu přijelo mnoho rodin na svou pouť. Pro mladé pokračovaly přednášky o modlitbě, stihla jsem jí bohužel jen kousek, kvůli nákupu jízdenky. V neděli ukončil setkání mší svatou arcibiskup Jan Graubner. Dojem s celého setkání byl úžasný a plný Ducha Svatého. Za zdar setkání buď Pán Bůh pochválen.

Eva Haláčková

Tříkrálová sbírka

Od soboty 5.1. do pondělka 7.1. probíhala v našich farnostech Tříkrálová sbírka organizovaná Charitou Kaplice. Zapojily se děti z Depa – zařízení pro děti a mládež a také z našich farností. Fotogalerii uveřejníme v příštím čísle. Zde uvádíme výsledky a jedno foto. Díky všem dětem, které se zapojily, díky organizátorce Dominice Mladé a také všem, kdo přispěli.

Obec	Částka
Malonty	8.993 Kč
Malonty	8.791 Kč
Dolní Dvořiště	3.035 Kč
Rožmitál na Šumavě	3.025 Kč
Rychnov nad Malší	7.613 Kč
Výheň	3.139 Kč
Benešov nad Černou	1.754 Kč
Pohorská Ves	1.298 Kč
Bujanov	4.572 Kč
Kaplice	23.712 Kč
Pořešín	2.473 Kč
Omlenice, Omlenička	2.030 Kč
Horní Dvořiště	348 Kč
Soběnov	578 Kč
CELKEM	72.652 Kč

Oznámení

◆ **PODĚKOVÁNÍ** Děkuji všem, kdo se podíleli na přípravě vánočních oslav, kostelníkům, varhaníkům, zpěvákům, akolytům, ministrantům, těm kdo pomáhali vyzdobit kostel, i těm kdo darovali cukroví či jiné potraviny na faru – ať už pro její obyvatele, nebo pro děti při besídkách. Děkuji také za vaše dárky a dary určené pro mne. Pán ať vám odplatí.

◆ **HLEDÁME POMOCNÍCI – POMOCNÍKA PRO FARNÍ ŠATNÍK** který by bylo třeba nějak uspořádat. Jedná se o sklad šatů pro lidi v nouzi a také o sklad různých věcí, které ještě někomu mohou být užitečné.

◆ **VYJÁDRĚTE SVŮJ NÁZOR** V mnohých našich farnostech máme schránky na vaše názory a připomínky. Využijte je a sdělte svůj názor na určité věci ve farnosti. Můžete i anonymně. Schránku můžete využít i pro napsání nějaké vaší zkušenosti, zážitku, či příspěvku do Farního listu.

Kvíz

řešení z minulého čísla: 1a 2b 3a

1) Co znamená zvolání *Kyrie eleison*?

- a) Hospodine, odpust! (ze staroslověnštiny)
- b) Pane, smiluj se! (z řečtiny)
- c) Buď Bohu sláva! (z hebrejštiny)

2) Co znamená výraz *Amen*?

- a) Tak jest, zajisté! (hebrejská stvrzovací formule)
- b) Kéž to učiní Bůh! (syrská náboženská tradice)
- c) Pane, pomoz! (vzniklo lidové latiny)

3) Co znamená aklamace *aleluja*?

- a) Jásejte a veselte se (přepis starých hebrejských žalmů)
- b) neznamená nic konkrétního, jde o starý latinský popěvek (něco jako tralala)
- c) chvalte Hospodina (z hebrejského hallelu-jah: chvalte Jahve)

4) Co znamená slovo *homilie*?

- a) jakékoliv kázání na libovolné téma
- b) jakýkoliv nečtený projev kněze c) kázání na téma biblických textů

5) Co znamená výraz *hosana*?

- a) óda oslavující vítězného vojevůdce (původně v řecké mytologii)
- b) holdující a oslavné zvolání panovníkům (vyvinulo se z aramejského „pomoz přece“)
- c) úpěnlivá prosba k patronovi (z latinských císařských rituálů)

6) Co znamená termín *Sabaoth*?

- a) sobota, respektive šabat (z hebrejštiny – pokyn k dodržování dne klidu)
- b) titul, označující Hospodina (z hebrejštiny, připojoval se k výrazu Jahve)
- c) výzva k modlitbě ve stoje (z latinského stabat)

Humor

- ☺ Mezi modlami současnosti kněz v neděli při kázání vzpomněl i drahé auto. Po mši sv. kazatel nachází před kostelem namísto svého auta papírek se vzkazem: Kázání na mě tak hluboko zapůsobilo, že jsem se rozhodl pomoci vám v boji s moderními bůžky.
- ☺ Pan kaplan barvitě vypráví dětem v náboženství o proroku Jonášovi, o tom, jak ho spolkla velryba a Boží muž v jejím žaludku prožil tři dny a tři noci. Děti jsou strnulé úžasem. "Umí si někdo z vás představit ještě větší div?" ptá se pan kaplan, který by ještě rád prohloubil působení svého příběhu. "Já," hlásí se naléhavě nějaký chlapec. "Cože?" je překvapený kaplan. "No ano - kdyby byl tu velkou rybu spolkl Jonáš!"
- ☺ Jeden policista při silniční kontrole prohlíží auto jedné řeholní sestry. Mimo jiné také kontroluje pneumatiky, které už jsou hodně ojeté. Policista je nespokojený a říká: „Sestro, vy máte skutečně hrozný profil!“ „Co si to o sobě myslíte,“ ohradí se řádová sestra, „vy také nejste žádný krasavec!“
- ☺ Ke svému 20. výročí kněžství pozval kněz také svoji tetu Jarmilu. Večer farář otevře láhev whisky a přes všechno zdráhání musí teta ochutnat. Poprvé v životě tak okusí tento nápoj. "To je zvláštní," povídá tetička a znovu usrkne ze skleničky. "Skutečně velmi zvláštní! Ono to chutná úplně stejně jako ta medicína, kterou musel můj manžel Standa každý den užívat!"
- ☺ Farář s kaplanem se vrací pozdě v noci z návštěvy. Jdou právě temnou uličkou, když vidí dvě podezřelá individua, která se snaží vypáčit dveře obchodu. Farář chce okamžitě běžet k obchodu a zasáhnout, ale kaplan ho zadrží. "Jenom se zbytečně neukvapit, pane faráři! Nezapomeňte, že jsou dva. A my jsme zde široko daleko sami!"
- ☺ Pan kostelník přinese kostelní prádlo z čistírny. Podívá se na silnou postavu pana faráře a směje se. "Víte, pane faráři, co je to vlastně alba?" A potom mu ukáže položku na účtu z prádelny: Noční košile pro dvě osoby."
- ☺ Kostelník zapaluje paškál a svojí nešikovností srazí hlavu na soše sv. Jana Křtitele. Pan farář však neradostnou situaci hned zachránil a pod sochu připevnil tabulku: Svätý Jan po stětí.

Zfární matřiky:

Kaplice:

Křty:

15.12. Stalla Dubská

Pohřby:

12.12. Jan Račák

Malonty:

Křty:

15.12. David Nevařil

Pamatujte, prosíme, v modlitbách a vzpomínkách!

Čitáty:

z knihy Tomáše Halíka: Chci abys byl

Klíčovým duchovním problémem naší doby není *dokázat „otřeseným“ víru* (ve smyslu přesvědčení o existenci Boha), nýbrž opět *spojit víru s láskou*, neboť jen taková víra je živá a přesvědčivá. Prvním a nezbytným krokem k lásce je důvěra. Vrátit „otřeseným“ důvěru v Boha nelze jinak než vrátit jim důvěru v lidi.

A kde a jak se tedy s Bohem setkám? Na tuto otázku odpovídá Emmanuel Lévinas pozoruhodným tvrzením: Když se dívám *do tváře druhého*, vynořuje se mi myšlenka na Boha. „Při setkání s tváří přichází na mysl Bůh. Bůh mluví skrze tvář.“¹ S Bohem, tvrdí Lévinas, se nemohu setkat v přímém vztahu, v nějakém teoretickém poznávání (neboť Bůh je neuchopitelný rozumem), ani v nějakém mystickém splynutí. Vztah k Bohu je možný pouze prostřednictvím Druhého, pouze v jeho tváři se zjevuje Nekonečno. Člověk - druhý člověk - je dějištěm transcendence.

„Dívat se do tváře druhého“ má v Lévinasově filozofii zvláštní, ba klíčový význam. Tvář je zjevením, navštívením, etickým vpádem do řádu světa. Tvář druhého je nahá, obnažená, zranitelná. Tvář druhého zpřítomňuje příkázání: *Nezabiješ*. V nahotě tváře druhého není pouze bezbrannost, nýbrž i nepodmíněná autorita: V nahotě tváře druhého se zjevuje bezpodmínečný apel Nekonečna a jeho „exteriority“. Exteriorita znamená u Lévinase právo na vlastní teritorium; druhého respektuji jen tehdy, respektuji-li jeho jinakost, vzdávám-li se snah ho vtáhnout na své území, tj. připodobnit a přizpůsobit ho sobě samému.

Bůh je to, co mne *vyzývá* při setkání s druhým tváří v tvář. A obsahem této výzvy, tohoto bezpodmínečného apelu, je povolání a vyvolení k *odpovědnosti za druhého*. Odpovědnost za druhého je podle Lévinase • „tvrdé jméno pro lásku“.

Farní knihovna

i a prodejna v Kaplici informuje:

Don Bosco – MŮJ ŽIVOT PRO MLADÉ– vzpomínky zakladatele salesiánů

Svérazný životopis světce, který celý svůj život zasvětil mládeži. Jeho zastávkami jsou léta mládí ve zbožné rodině matky Markéty, práce mezi kluky bez domova v Turíně a začátek první oratoře a její rozvoj.

Jan Dobraczynski – HROM UDEŘIL POTŘETÍ – životní příběh Jana Křtitele

Zásadní poselství knihy vychází z Janova vztahu k Bohu a k Ježíši jakožto Mesiáši. Román zachycuje počátek Janova povolání, jeho pobyt na poušti, působení u Jordánu, vězení i smrt.

Marie Svatošová – MÁME PROČ SE RADOVAT

Autorka v osmdesáti krátkých úvahách nad Písmem probouzí ve čtenáři vědomí, že k autentickému životu z víry patří zcela přirozeně radost. Radost z prožívané zkušenosti milovaného Božího dítěte. Radost, kterou nepohltní lidské zklamání, trápení nebo bolest.

Josef Hlouch – MINUTĚNKA

Knihy se zajímavým rozjímáním na každý den. V loňském roce začal v českobudějovické diecézi Rok biskupa Hloucha, který potrvá až do března 2013. Věřící si během něj připomenou 110 let od narození a 40 let od úmrtí devátého českobudějovického biskupa.

CYRILOMETODĚJSKÝ KALENDÁŘ 2013 - zajímavé a pestré čtení po celý rok

Vzpomínky na školní léta na maloměstě v čase normalizace. Co duchovně utvářelo naše věrozvěsty? Putování za tajemstvími tajného vatikánského archivu. Úsměvné příběhy.

Pro děti: Antonín Krasucki – ŠIKULČIN MISÁLEK

Autoři připravili malým dětem obrázkové čtení do kostela. Některá slova v textu jsou nahrazena malými obrázky, takže se do četby mohou zapojit i nejmenší čtenáři.

Pro mládež: DVD - KRÁLOVSTVÍ ZVÍŘAT

Při sledování filmu budete se zájmem sledovat stěhování lososů na obrovské vzdálenosti, cesty motýlů dlouhou 3000 kilometrů, navštívíte vnitřek včelího úlu, přesvědčíte se o tom, že pavoučí vlákno je silnější než ocel.

Půjčovní doba farní knihovny: ST 16-17.30 ČT 8.45-9.30 PÁ 16-17.30 NE – na požádání

V jiných farnostech se půjčuje po mši sv. a je možné si objednat knihy z kaplické knihovny

V knihovně je možno posedět, přečíst si časopisy, knihy, občerstvit se čajem či kávou. Časopisů máme již kolem 10 druhů. Půjčujeme také audiokazety s přednáškami i hudbou ap.

Je zde i možnost zakoupit si knihy, růžence, obrázky a přívěšky. *M. Mazancová*

INFORMACE

Pro všechny farnosti

■■■ **EKUMENICKÉ BOHOSLUŽBY** se v lednu uskuteční takto:

Neděle 13.1. od 9.30 ve sborovém domě Archa CČE Kaplice

(evangelická bohoslužba, káže P.Šimák)

Neděle 20.1. od 9h v kostele Sv. Petra a Pavla v Kaplici

(řeckokatolická bohoslužba, káže R. Zassiedko)

Neděle 27.1. od 9.30 v kostele Sv. Petra a Pavla v Kaplici

(ekumenický ritus, káže D.Freitinger)

■■■ **KŘEŠŤANSKÝ PLES** se opět uskuteční v Kaplici v sále restaurace Slovanský dům a to v sobotu **9. února od 20h**. Prosíme o pomoc s přípravou, se sháněním sponzorů a také o dary do tomboly, které můžete přinést do sakristie kostela nebo do farní knihovny v Kaplici. Předem děkujeme.

Vstupenky budou k dispozici v pátek ve farní knihovně na faře, nebo po nedělní mši sv. v kostele, na Infocentru, nebo ve Slovan. domě před plesem.

Ples bude uvádět Petr Kronika, kterého někteří znáte z vysílání Českého rozhlasu České Budějovice.

■■■ **POPELEČNÍ STŘEDA – ZAČÁTEK DOBY POSTNÍ** připadá na středu 13.2. V tento den se drží přísný půst.

Kaplice

■■■ **FILM „ZA BÍLÉHO DNE“ PROMÍTNEME VE ST 23.1. OD 17.30** na faře při setkání ve společenství. Jedná se o příběh sicilského kněze, který našel odvahu postavit se mafii. Film byl natočen podle skutečné události z roku 1993

■■■ **EKUMENICKÁ BIBLICKÁ HODINA** na které probíráme desatero Božích přikázání, se uskuteční ve čtvrtek 7. února od 19h v Arše.

■■■ **MŠE SV. NA POPELEČNÍ STŘEDU 13.2.** bude od 17.30h

■■■ **DĚTSKÁ MŠE SV.** bude v neděli 3. února od 9.30h

Malonty

■■■ **MŠE SV. NA POPELEČNÍ STŘEDU 13.2.** bude od 16h

LITURGICKÝ KALENDÁŘ a INFORMACE

LEDEN 2013

Období modliteb za jednotu křesťanů

NEDELE	13.1.	KŘTU PÁNĚ	žaltář 1.t.
Čtvrtek	17.1.	Sv. Antonína, opata	památka
Pátek	18.1.	Panny Marie, Matky jednoty křesťanů	památka
NEDELE	20.1.	2. NEDELE V MEZIDOBÍ	žaltář 2.t.
Pondělí	21.1.	Sv. Anežky Římské, panny a mučednice	památka
Čtvrtek	24.1.	Sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve	památka
Pátek	25.1.	Obrácení sv. Pavla, apoštola	svátek
Sobota	26.1.	Sv. Timoteje a Tita, biskupů	památka
NEDELE	27.1.	3. NEDELE V MEZIDOBÍ	žaltář 3.t.
Pondělí	28.1.	Sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve	památka
Čtvrtek	31.1.	Sv. Jana Boska, kněze	památka

ÚNOR 2013

Sobota	2.2.	Uvedení Páně do chrámu	svátek
NEDELE	3.2.	4. NEDELE V MEZIDOBÍ	žaltář 4.t.
Úterý	5.2.	Sv. Agáty, panny mučednice	památka
Středa	6.2.	Sv. Pavla Mikiho a druhů - mučedníků	památka
NEDELE	10.2.	5. NEDELE V MEZIDOBÍ	žaltář 1.t.
Středa	13.2.	Popeleční středa	žaltář 4.t.
NEDELE	17.2.	1. NEDELE POSTNÍ	žaltář 1.t.

Bůh je to, co mne vyzývá při setkání s druhým tvář v tvář. A obsahem této výzvy, tohoto bezpodmínečného apelu, je povolání a vyvolení k *odpovědnosti za druhého*. Odpovědnost za druhého je podle Lévinase „tvrdé jméno pro lásku“.

Tomáš Halík, z knihy Chci abys byl

PRAVIDELNÝ FARNÍ PROGRAM

KAPLICE – kostel sv. Petra a Pavla / kostel sv. Floriána / fara /jinde

Úterý	modlitba	18 h letní čas	17.30 zimní čas	kostel
Středa	setkání / biblická hodina	18 h letní čas	17.30 zimní čas	fara
Ekum. biblická hodina: 1. ST v měsíci-18h fara, / 1. ČT od 19h v ev. Arše ted' – ČT 7.2. u ev.				
Čtvrtek	mše svatá	8 h (v adventní době již v 7h)		kostel
Pátek	mše svatá, pak adorace	18 h letní čas	17.30 zimní čas	kostel
	setkání mladých	19.15 fara	Mše sv. v Domově pro seniory	15h
Sobota	<i>1. sobota v měsíci</i>	16.30h odjezd na Svatý Kámen na mši sv. v 17h		
NEDELE	mše svatá	9.30	<i>1.NE v měsíci - zaměřená na děti, s rytmičnými zpěvy. Mimo hl. svátky a hl. prázdniny!</i>	

MALONTY – kostel sv. Bartoloměje / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: nyní u Otů		17h
			Út 1x za 14 dní, nyní: 8.a 15.1.2013		

OMLENICE – kostel sv. Jana Nepomuckého / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: Čt 1-2x za měsíc, nyní: 10.a 31.1. 2013		18h l.čas	17h z.čas
---------------	-----------------------	----------------------	---	--	-----------	-----------

BLANSKO – kostel sv. Jiří / fara

NEDELE	mše svatá v kostele	18h let. čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Čtvrtek 1x za měsíc, nyní ?.	18h let.č.	17h zim.č.
---------------	---------------------	---------------------	--------------------	--	-------------------	-------------------

DOLNÍ DVOŘIŠTĚ – kostel sv. Jiljí

NEDELE	mše svatá - nyní: 1x za 14 dní	20.1. a 3.2.	11.15	Setkání ve společenství- 1x měsíčně - v sakristii kostela,	nyní: ?	19.15-18.15-z
---------------	--------------------------------	--------------	--------------	---	---------	----------------------

RYCHNOV NAD MALŠÍ – kostel sv. Ondřeje

NEDELE	mše svatá nyní: 27.1.+10.2	11.15	Setkání v 17/18h	Svatý Kámen		
			Pondělí: ?	<i>poutní kostel P. Marie Sněžné:</i>		
			1. SO v měsíci: mše v 17h		nyní: 2.2.	

ROŽMITÁL NA ŠUMAVĚ kostel sv. Šimona a Judy

SOBOTA mimo 1. sobotu	mše svatá:	18h let.čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Sobota 1x za měsíc, nyní: 26.1.	19h-l.čas	18h-z.čas
------------------------------	------------	--------------------	--------------------	---	------------------	------------------

POHORSKÁ VES kostel sv. Linhart

Bohoslužby:	Poslední SO v září	v 11h	Setkání dětí (1 x za 14 dní) venku nebo v klubovně na Obecním úřadě:		Sobota 10h
--------------------	--------------------	-------	---	--	-------------------

CETVINY: kostel Narození P.Marie

POHOŘÍ NA ŠUMAVĚ: P. Marie Dobré rady

Něm.-česká pout': 2. SO v srpnu- 14h	- Pondělí velikonoční: 15h mše sv. /ost. nepravidelně				
Česká pout': 2. NE v září od 14.30h	- září- 2.sobota a neděle: česko-něm.poutní oslavy				

Správa farností: Farské nám. 80, 382 41 Kaplice, ☎ 380 313 096, fax - po tf. oznámení.

E-mail: farnost.kaplice@atlas.cz web: www.farnostkaplice.cz

Správce farností: P. Pavel Šimák, ☎ 732 872 662, e-mail: p.pavel.simak@seznam.cz

Doba kdy je kněz nejsnáze k zastizení na faře v Kaplici:

Středa 8 – 10.30 a 16h-17h, Čtvrtek 9 – 10.30h Dle možnosti i jindy. Pondělí je volný den.

Návštěvu je nejlépe domluvit předem (po telefonu)

Farní list Kaplicka vydává Římskokatolická farnost Kaplice pro vnitřní potřebu farností v nákladu 150 ks. Adresa na níž můžete posílat příspěvky do časopisu - výše. NEPRODEJNÉ (náklady na 1 ks asi 15,-Kč) Toto číslo vyšlo v neděli 20.1.2013

Úmysly apoštolátu

modlitby

na měsíc leden 2013

Úmysl všeobecný: Aby v tomto Ruce víry křesťané hlouběji poznávali Kristova tajemství a radostně svědčili o daru víry v něho.

Úmysl misijní: Za křesťanská společenství na Blízkém východě, která jsou často vystavena útlaku, aby je Duch Svatý posiloval ve věrnosti a vytrvalosti.

Úmysl národní: Aby slavení eucharistie bylo skutečným středem našeho života.

Úmysly farní: Požehnej, Pane, naší snaze o jednotu mezi křesťany – jak ve farnosti, tak mezi našimi farnostmi a sbory, stejně jako v rodinách – ať přinese bohaté plody

● Děkujeme Ti, Pane, za všechny ty, kdo se ve farnostech zapojují a slouží druhým, - za kostelníky, akolyty, varhaníky, katechetky, ad. Děkujeme i za všechny dobrodince a prosíme za posilu pro všechny, za zdraví, radost, lásku a požehnání

● Prosíme o požehnání pro náš křesťanský ples a o pomoc při jeho přípravě

● Požehnej, Pane, schůzky dětského sboru, který zpívá a hraje při dětských bohoslužbách v Kaplici, požehnej všechny naše akce pro děti

● Pomoz nám, Pane, vytvářet společenství mezi námi, v nichž by se každý cítil být přijat a k nimž by se mnozí chtěli připojit

● Děkujeme Ti, Pane, za vše dobré co jsme prožili v uplynulém roce a prosíme Tě o požehnání a vedení v novém roce

● Pane, prosíme o pomoc pro všechny pronásledované křesťany

● Požehnej, Pane, činnost Charity Kaplice a dej ať na přímluvu a dle vzoru sv. Anežky se do charitativní práce zapojí co nejvíce lidí z opravdové lásky

● Prosíme tě, Pane, za všechny lidi na ulicích, dej ať najdou vhodné místo bydlení

● Prosíme za mír pro celý svět, za pomoc pro usmíření mezi nepřátelými skupinami lidí a za obrácení těch, kdo zamýšlejí konat ve světě zlo, zvláště prosíme za mír pro Sýrii, Izrael, Afganistan a Irák

● Prosíme za dívku Joyce z Indie, již jsme si vzali do adopce na dálku. Žehnej jí.

● Prosíme za ubytované na našich farách, pomoz jim v jejich problémech

● Smiluj se, Pane, nad těmi, kteří propadli alkoholu, drogám, hazardním hrám, ap., a také nad uvězněnými, osvobod' všechny z moci zla a upevni v dobrém

● Posilni či zcela uzdrav naše tělesně i duševně nemocné, potěš všechny osamělé, zoufalým dej novou naději a ved' k trpícím naše kroky. Zvláště prosíme za

● Odpust', Pane, hříchy našich zemřelých, smiluj se nad nimi a přijmi je do své slávy.

Římskokatolická farnost Kaplice

srdečně zve vás i vaše přátele na

7. KŘEŠŤANSKÝ PLES

který se uskuteční **V sobotu 9.2.2013** v Kaplici
v restauraci **Slovanský dům** na náměstí
od 20.00 hodin.

Cena vstupenky 150,- Kč

PLES BUDE UVÁDĚT PETR KRONIKA

K tanci a poslechu bude hrát

Kaplická pětka s kapelníkem Ladislavem Kozlíkem

Připraveno je předtančení, dárky, soutěže ...

Prodej vstupenek v Kaplici: ve farní knihovně v neděli
od 10.30 do 11h. a v pátek od 16 do 17.30h., **v INFO centru**, nebo
přímo před plesem. **Na venkově každou neděli po mši v kostele.**

Rezervace vstupenek na ☎ 380 313 096, 603 378 715

Ples je nekuřácký, kuřácký salonek bude vyhrazen.